కోడెత్రాచు

[కథానిక]

●

'శ్రీ వాత్సవ'

"మరిగంటేను తాతా! పాము కలలోకి వస్తే మంచిదంటావా?"

"పాము కలలోకి రావడం మంచిది కాదంటారు. అయితే అది యెలాగ వచ్చిందేమిటి మోహన్ సింగ్? నీలాంటి పడుచోళ్లకి మరి కలలు గిలలు లేకుండా, మూసిన కన్నెత్తకుండా నిద్రబోవాలిగాని కలలేమిటి?"

"సరేననుకో! ఈ ఒక్కసారేకాదు; వారం రోజులనించి పాములు కలలోకి వస్తున్నాయి. ఒక్క పాముకాదు; ఒకోసారి పెద్ద పాములదండు తరుముకొచ్చినట్టు, ఒకోక్కసారి పడగెత్తినట్టు, ఒకోక్కసారి నిలువెత్తు లేచి పైకి ఉరికినట్టు యిలాగ యెన్నో రకాలు."

"ఎప్పుడైనా పాము కరచినట్టయిందా?"

"లేదు—వాటిని చూచినవంటనే నాకు భయంవేసి పారిపోయినట్టూ, కేకలు వేసినట్టూ అవ్వటం, మధ్యలో మెలకువ రావటం—యిలాగ జరుగుతోంది!"

"అయితే, సింగ్, మీ అయ్యకి ఏదైనా మొక్కుబడి ఉందేమో! తీర్చుకోమని చెప్పు."

"మాఅయ్యకి అలాంటి వేవీ లేవు. వాడు రంగం యెల్లి రావడంతోటే పోయాయి అవన్నీ; పైగా మిలిటరీలోకి కూడా యెళ్ళొచ్చాడా మరి."

"అవునులే—అతను గుండెలు తీసిన గండు సిపాయే! మీఅమ్మ మాంచి యిల్లాలు; వాడు ఇన్ని తిరిగొచ్చినందుకు నమ్మకుని నిన్ను గ్రుడ్డు అప్పటినించి పెంచి పెద్దవాణ్ణి చేసింది. ఆవిడకు పూజలూ పునస్కారాలు చాదస్తం ఉంది!"

"ఉన్నాయి. కాని దానికి, నాకు కల్లో పాము కనిపించడానికి సంబంధం ఏముంది?"

"ఉన్నది. చెబుతున్నాగానూ! ఎవరో నాగేంద్రుడు పగబట్టి ఉన్నాడు. నాగుల చవితికి పుట్టలో పాలేసుకున్నారా?"

"నాకు ఈ యింజనీరుగారి దగ్గర నౌకరీ దొరికినప్పటినించీ యింక తీరికేదీ? పూజా లేదు; నాగుల చవితీ లేదు."

"పెద్ద చిక్కే వచ్చింది. నీకు మరి యింత నౌకరీ దొరికింది. బంట్రోతువైనా పదిరాళ్లు కళ్ల చూస్తున్నావు—మరి ఆ మొక్కుబడులూ అవీ తీర్చుకోవలసింది."

"ఆమధ్య నో బైరాగి చెయ్యిచూచి, నీకు పాము గండం ఉంది, వేరుముక్క యిస్తాను కట్టుకోమన్నాడు. నేను నమ్మకంలేక కట్టించుకోలేదు."

"అయ్యో! ఏపుట్టలో ఏమహాత్యం ఉందో! అదీ చూడవలసింది. ఇంతకీ యీ పీడ పోవడానికి ఓ పామునైనా చంపిచూడు. ఒక్కసారి పామును చంపితే ఇంక పామువల్ల భయపడవక్కరలేదంటారు."

"ఛీ ఛీ! పామును చంపడమే!! నా వయస్సుకి!!"

"నీవయస్సుకేం? మంచి పహిలా పచ్చీసులో ఉన్నావు! పెళ్లి కాలేదుగాని యీపాటికి బిడ్డ తండ్రివి కావలసినవాడవు."

"దానికేంగాని—పామును చంపగలనంటావా?"

"ఎందుకు చంపలేవు? మొండివాడు రాజుకంటె బలవంతుడు."

"మొండికెత్తాలంటావు?"

"అంతే మరి; మొండి కత్తితోనే [illegible] పోవాలి"

౨

తాత చెప్పిన మాటలు మోహన్ సింగుకు బుఱ్ఱకెక్కాయి. తాత అల్లాటప్పయ్య కాదు. ఎంతమంది దొరల క్రింద పనిచేశాడు. జీవితం ఆరుపువ్వులూ మూడుకాయలూగా నడిపించాడు. ఇప్పటికీ సర్వీసులో ఉండి డబ్బు గడిస్తున్నాడు. అతనికి తెలియని విషయం లేదు. ఈ పాముభయం పోగొట్టడానికి తాత చెప్పిన ఉపాయమే మంచిదేమో! మోహన్ సింగ్ మొండి కత్తాడు; పాము కనిపిస్తే భయపడకుండా చంపి తీరతాడు. ఇంక భయంలేదు. తన కేంలోటు? నెలకి అరవై ఎనిమిదిరూపాయలు సర్కారు ఇస్తున్నారు. ఇంజనీరు గారు పిలిచినపుడల్లా పలకడం, వారియింటివద్ద కావలసిన సరకులు పంపించడం తప్ప తన కేం పనిలేదు. బట్టలూ అవీ వాళ్లే యిచ్చారు. ఇంజనీరును చూడడానికి వచ్చిన ప్రతివాడూ తృణమో, పణమో తనచేతిలో వేస్తున్నాడు. ఈ సంపాదన అంతా వాళ్ల అమ్మచేతిలోనే వేస్తేగాక, తానుకూడా ఒక ప్రయోజనపరు డయ్యాడు! ఇన్నాళ్లూ తనూ ఒక స్వతంత్రవ్యక్తి అనిపించలేదు. ఆఫీసులో ఉన్నంతసేపూ ఇంజనీరు చెప్పిన పని చెయ్యాలి; లేకపోతే తాత చెప్పినట్టు వినాలి. ఇంటి దగ్గర ఉన్నంతసేపూ అమ్మచెప్పినట్టు. తనకి జరగాళ్లూ లేవు. తిండి తినడం, ఆఫీసుకెళ్లడం, ఇంజనీరు ఇంటికెళ్లడం—ఇదే జీవితం. ఎప్పుడైనా సినీమాకు వెళ్లడం తప్ప, ఆ రోజువారీజీవితంలో మార్పులేదు. ఇలాగే గడచిపోతోంది. ఎప్పుడైనా తీరక ఉంటే తాను మదనకామరాజుకథలు, కాశీమజిలీ కథలు ఒకడిదగ్గర ఎరువుతెచ్చి చదువుకొనేవాడు. అవి బాగానే ఉండేవి. నాగకన్యలు, దేవకన్యలు, రాజకుమార్తెలు, కీలుగుఱ్ఱాలు, ఇవన్నీ తమాషాగా ఉండేవి. సినీమాలో కూడా అలాంటి కథలే. ఎప్పుడైనా తనకి అలాంటిది జరుగుతుందా అని ఒకోసారి అనుకుంటూ నిద్రపోయేవాడు. అప్పుడు రకరకాల కలలు వచ్చేవి. ఎక్కువసారులు పాముకలలే. ఒకోసారి కలల్లో ఆడవాళ్లు కూడా కనిపించేవారు. వాళ్లు దెయ్యాలుగానూ, రాక్షసులుగానూ మహలక్ష్ములుగానూ వచ్చి భయపెట్టేవారు. అందుకే ఆడవాళ్లంటే సింగుకి మరీ భయం; సిగ్గుకూడాను. రెండుమూడుసారులు అతని కలలో ఎదిరింటి అచ్చమ్మ కనిపించింది. కూరగాయలమ్మే అచ్చమ్మ తాటకలాగు ఉంటుంది. పగలు చూస్తే నిజంగా రాత్రి కలలోకి వచ్చితీరుతుంది. ఈమధ్య నాలుగుడబ్బులు కూరగాయల అమ్మకంవల్ల సంపాదించినప్పటినించీ, అచ్చమ్మ 'అధారటీ' ఎక్కువయింది.

తరచు అచ్చమ్మకీ తనతల్లికీ, వాగ్యుద్ధాలు జరుగుతూఉండటం చూచి, హడలిపోయి మోహన్ సింగ్ పారిపోతూఉండేవాడు. ఆమెను చూస్తే నిలువెల్లా భయమే! అటువంటి అచ్చమ్మ తన కలలోకి రావడం' తనని దగ్గరగా చేరదీసి కౌగిలించుకొన్నట్టు అయితే సిగ్గుతో నీరైపోయేవాడు. మన్నాడు ఆ పాపపరిహారార్థం స్నానం చేసేవాడు. అలాంటి సమయాలలో, అచ్చమ్మబదులు దాని కూతురు లక్ష్మి కలలోకి వచ్చినా బాగుండుననిపించేది. లక్ష్మి అంత అందమైందికాదు కాని పదుమూడు పధ్ధాలుగేండ్ల లేబ్రాయం. చామనచాయ. పిట్టచిన్నదైనా కూత ఘనం. కూరగాయలు అమ్మడంలో వాళ్ల అమ్మకంటె నాలుగాకు లెక్కువ చదివింది.

లక్ష్మికీ, మోహన్ సింగుకీ అట్టే పరిచయం లేదు. ఉద్యోగంలో చేరని క్రితం, చిన్నపరికిణీ రవిక వేసుకొనివచ్చి, సింగును కథలుచెప్పమని అడిగేది. వాళ్లిద్దరూ పక్కచెరువుగట్టున పొగడచెట్టుక్రింద కూర్చుని వల్లిపోయేవారు. లక్ష్మిని వాళ్ల అమ్మ నాలుగైదుసారులు సింగుతో మాటలాడవద్దని చావచంపింది. అయినా ఆ పిల్ల మానేదికాదు. సింగుతల్లి కూడా యీలాంటి చెడుసావాసం చెయ్యవద్దని కొడుకుని మందలించింది. దానితో సింగు మాట్లాడ్డం మానేశాడు. ఆఫీసులో ఉద్యోగం ఒకటి వచ్చింది. పిల్లతో సహవాసం మానుకున్నాడు.

కాని రోజూ ప్రొద్దున్నవేళ సింగు తన బంట్రోతు డవాలీవేషం వేసుకొని వెళ్లేసమయానికి, లక్ష్మి మడికిపోయి కూరగాయలగంప ప్రక్కపెట్టు

కాని 'సింగూ! కొంచెం గంపెత్తవూ?' అని అడిగేది. సింగు మాటాడకుండా గంప యెత్తేటప్పుడు, ఆ పిల్ల కొంటెనవ్వులు చూచి కోపపడేవాడు. అంతే. పోనీ ఆ పిల్ల కలలోకి వచ్చినా బాగుండును; పాముల పీడ పట్టుకుంది! ఏమైనా సరే వదుల్చుకోవాలి యీ పాడు కలలు!" తాత చెప్పినట్టు. అనుకొని అవకాశంకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాడు మోహన్‌సింగ్.

3

ఆవేళ మధ్యాహ్నం భోజనం చేసినతరవాత దొరగారి స్వంతటపా యింటిలో ఆషవారి కిచ్చివేసి తిరిగి ఆఫీసుఆవరణలోకి వచ్చాడు సింగు. జనం క్రిక్కిరిసి బయటికి వచ్చి నిలుచున్నారు; ఆఫీసరుగారు, గుమాస్తాలు, బంట్రోతులు అందరూ విస్తుపోయి చూస్తున్నారు. సింగు పరుగెత్తుకొనివచ్చాడు. చూచేటప్పటికి ఏముంది? ఆఫీసుచుట్టూ వున్న పొదలలోంచి వెనుబాటుగా ఆవరణలోకి వచ్చినదేమో ఆ పాము! నాలుగుమూరల పొడవు పెద్దపాము. సాక్షాత్తు ఆ నాగేంద్రుడు వచ్చినట్టే ఉన్నది. బరిమీదికి వచ్చి కదలకుండా ఉన్నది. అన్నివైపులా జనం క్రమ్మేసి ఉన్నారు. ఆడపాము, పడగలేదుఅని కేకలేస్తున్నాడు తాత. 'మాస్తారేమిటి? చంపేఉపాయం చూడండి' అని ఆఫీసరుగారు అంటూంటే అక్కడఉన్న హేమాహేమీలంతా ఎవరిమొగాలు వారు చూచుకొంటున్నారు. మోహన్‌సింగుకి ఒక్కపెట్టున లేని ధైర్యం వచ్చింది. ఇంతకంటె అదను లేదనుకున్నాడు. చఱ్ఱున లోపలికి వెళ్లి, మూలగదిలో గోడకు జేరవేసి ఉన్న పొడుగుపాటి కొలతబద్ద తెచ్చి నిలువెత్తుపాము మీద హఠాత్తుగా వేసికొట్టాడు. తన్నుకొంటూ ఉన్న ఆ పాముమీద తన పగ తీర్చుకోవడానికి ఎన్నిదెబ్బలో కొట్టి, ఆఖరికి ప్రాణం పోయిందనిపించాడు. తన కలల్లో చూచిన భయహేతువులన్నిటికీ దీనితో సరి అన్నట్టు ఆపాముశరీరశేషాలకు దహనసంస్కారం కూడా మోహనసింగే స్వయంగా తన చేతులమీదుగా జరిపించాడు.

ఇలాంటి సాహసకృత్యం చేసినందుకు మోహన్‌సింగ్ అంటే జనం అందరికీ అభిప్రాయం మారిపోయింది. ఇంజనీరుగారు! మొదట్లో నమ్మలేదు. ఇంత పిరికిగా, ఇంత భోలాభోలీగా కనిపించే తన స్వంతనౌకరు మోహన్‌సింగ్ పెద్ద పామును చంపగలిగిన సాహసవీరుడనే మాట సులువుగా నమ్మలేకపోయాడు. ఆ క్రతుసమాప్తి జయప్రదంగా జరగడం చూచి దొరగారు ఆనందించి మోహన్‌సింగ్‌కు అయిదురూపాయలు బహుమతి యిచ్చారు. మిగతాజనం మోహన్‌సింగ్ సాహసాన్ని మెచ్చుకున్నారు. తాతమాత్రం సింగును లోపాయికారీగా పిలిచి మరో భయం పెట్టాడు. "నువ్వు చేసిన పని మంచిదే! కాని, ఒరేయి సింగూ! భార్యాభర్తలకి ఎడబాపులు పెట్టావురా బాబూ! పూర్వం ఒక కిరాతుడు యిలాంటి ఘోరం చెయ్యడం చూచే ఆనాడు వాల్మీకివారు శపిస్తే అది రామాయణం అయిందట. ఆడపాము ఉన్నచోట మగపాము ఉండి తీరుతుంది. దాని భార్యను చంపినపగ కోడెత్రాచు తీర్చుకుని తీరుతుంది. అందుచేత నీవు ఆ మగపామును కూడా చంపేవరకూ జాగ్రత్తగా ఉండాలి" అని చెవిని వేశాడు.

మోహన్‌సింగ్ పామును చంపిన కీర్తి సంపాదించినవీరుడు, ధీరుడు, విక్రమార్కుడుఅయ్యేడుగాని మనస్సులో మరో భయం మరింత యెక్కువయింది. ఇదివరకు ఒక్క స్వప్నావస్థలోనే సర్పభయం ఉండేది. ఇపుడు జాగ్రత్, సుషుప్తిస్వప్నావస్థలు మూడింటియందూ భయం తప్పలేదు. చిటుక్కుమంటే పామనే భయం; కదిలితే, తాకితే, పలికితే పాముభయం. ఆ భయంతో చివరికి జ్వరం కూడా వచ్చివేసింది. తల్లి, దండ్రి ఒకటే గోల! పుట్టలో పాలు పోశారు; శివాలయంలో అభిషేకం చేశారు; సుబ్బారాయుడి గుడిలో కొబ్బరికాయలు కొట్టారు. ఏమీ లాభం లేదు. మోహన్‌సింగ్ ఒళ్లు మూడురోజులూ నిప్పులు చెరిగింది. జ్వరంలో క్షణంక్షణం పరాకుమాటలు. 'అదుగో, పాము పడగ ఎత్తుకొని వస్తోంది పట్టుకోండి పట్టుకోండి' అని కేకలు వేస్తున్నాడు. ఆఖరికి మూడోరోజున తాత చూడటానికి వచ్చి, మోహన్‌సింగ్ భయం పోగొట్టడానికి ఆ కోడెత్రాచును పట్టించడమే ఉపాయమని అన్నాడు.

"అయితే, తాతా! ఆపాము పట్టితే దొరుకుతుందా?"

"ఎందుకు దొరకదు? తప్పకుండా దొరుకుతుంది!"

"అక్కడే ఉంటుందని రూఢి యెలాగ?"

"పాముకి మనుష్యులకంటె ప్రేమ యెక్కువ. చనిపోయిన తన భార్యకోసం వెదకుతూ అక్కడే తచ్చాడుతూ ఉంటుంది. వాళ్లకి.అటువంటి అనుబంధం! అందుకే నాగబంధం అంటారు."

"ఎలాగ పట్టుకోవడం మరి?"

"పాములవాడిని తీసుకొస్తే వాడే చూస్తాడు ఆపని"

"అయితే తాతా! మీరే చూడాలి వాడిని రప్పించే ఉపాయం"

తాత చెప్పిన యీ యుపాయంతో మన్నాడు పొద్దున్న మోహన్‌సింగుకి వచ్చిన కొత్త ధైర్యం వల్ల జ్వరం తగ్గిపోయింది. ప్రక్క పల్లెటూరులో ఒక గొప్పపాములవాడు వచ్చాడంటేను కబురు పెట్టారు. అతగాడు నాగస్వరంకాయ, బుట్ట వేసుకొని మళ్లీ మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవేళకు వచ్చాడు. కొంచెం చల్లబాటువేళ అయితేగాని సమయం కాదన్నాడు. ఈలోపున రెండు తెల్లమడతలు తెప్పించమన్నాడు. ఇంజనీరుగారు కూడా సమయానికి ఆఫీసులోనే వున్నారు కాబట్టి రెండుజతల తెల్లదుప్పట్లు, చాకలి తెచ్చిన మడతలు తెప్పించారు. పాములవాడికి కడుపునిండా అన్నంకూడా పెట్టించారు. అతగాడు కొంచెముసేపు విశ్రమించి మోహన్‌సింగును వెంట పెట్టుకొని ఆడపాము వచ్చిన చోటు, చంపిన స్థలం, దహనపరచిన ప్రదేశం ఇవన్నీ గుర్తుగా చూచుకొన్నాడు. చివరికి యీ మైదానంలో ప్రక్క వెయ్యండని తెల్లమడతలు విప్పి పరపించాడు. చుట్టూ పచ్చని బయలు; దూరంగా పొదలు, గురివెందచెట్లు, సంపెంగ, కేరాణి, డొంకమల్లె, పురుగుడుచెట్లు వ్యాపించిఉన్నవి. పచ్చని పట్టుతివాచీ లాగున గరిక పోచలు మొలిచిన మైదానం మృదువుగా, సొగసుగా ఉంది. సాయంకాలం ఆరుగంటలు కావస్తోంది. సూర్యాస్తమానం కాలేదు; నీరెండ బంగారు కాంతులు ఆఫీసుగోడల మీద పడి పసుపుముద్దలలాగు కనిపిస్తున్నాయి. పాములవాడు తన నాగస్వరం కాయ పట్టుకొని, రెండుబుగ్గలూ పూరించి ఊదివేస్తున్నాడు. ఆనందభైరవిలో రాగాలాపన చేసి ఆవరణచుట్టూ తిరిగాడు. ఏమీ పనిబట్టలేదు. జనం కిమన్నాస్తి-మాటలాడటం లేదు. 'శంకరాభరణం' ఎత్తుకొన్నాడు; పలికించి వేస్తుంటే, అరమూతపడిన కన్నులతో ఆశ్చర్యచకితులై అక్కడ ఉన్న ఆబాలగోపాలం చూస్తున్నారు. పాము అలికిడి లేదు. మోహన్‌సింగ్ భయంతో వణకిపోతున్నాడు. తాతకి దగ్గరగా చేరి, పాములవాడు ఎక్కడికి వస్తే అటువైపు వేయికన్నులతో పరికిస్తున్నాడు. పత్తా లేదు. ఆ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుని చిన్న చిన్న వంశీరంధ్రాలనించి స్వరాలు వాహినులై ప్రవహిస్తున్నవి. ఈమాటు వినిపిస్తున్నది 'పున్నాగవరాళి'. భువనమోహనమైన ఆ గానప్రవంతికి అక్కడ జనమంతా తమ శిరస్సులను అప్రయత్నంగా కంపింపజేస్తూ ఉన్నారు.

'మూళి'వాద్యం ప్రారంభమైంది; పదునాలుగు లోకాలూ చేరువకు వస్తున్నవా అనిపిస్తున్నది. 'శిశుర్వేత్తి, పశుర్వేత్తి, వేత్తి గానరసం ఫణీ' గానామృతంతో ఒక వినూతనగంధర్వలోకమే సృష్టిఅవుతోందేమో! ఆ పాటలో ఏదో పిలుపు! దేశకాలపాత్రలకు అతీతమైన విశ్వజనీనమైన ఆహ్వానం అది. ప్రియునకు ప్రేయసిలాగున, మాతకు శిశువులాగున, పురుషునకు ప్రకృతిలాగున ఆక్రందనం ఆ వినిపించే పిలుపు. ఈ పిలుపు వినే ఆదికవి కరుణ అశ్రుధారగా ప్రవహిస్తే ఆ యమృతాశ్రువులు మహాకావ్యమైనవి. ఇది వినడానికే యమునాతీరసైకతస్థలాలు గోపగోపికాగణాలతో లజ్జావిహీనములైనవి. ఇది వినడానికే సౌందర్యఖనియైన మన్మథుడు లోకభయంకరమూర్తి శంకరుని శాపానికి గురియై అనంగుడైనాడు.

"రారా" అనే పిలుపుతో మారుమ్రోగుచున్న 'పున్నాగవరాళి' త్రిస్థాయిలోనూ ప్రతిధ్వనిస్తున్నది. భ్రమిస్తూవున్న రోదసి, కంపించే కలలూ యీ గాన

వాహినిలో మునిగి తన్మయత్వములో నున్నవి. మెఱిసి పోయే దేహకాంతితో, విప్పిన పడగతో రాజఠీవితో సంపెంగపొదనించి కదల్తూవచ్చాడు నాగరాజు. లావణ్యనిధి! నాగస్వరంపలికే ప్రతిస్వరం ఆ నాగసర్పం మీద పులకలు కలిగించిందేమో! అపలేని ఆనందంతో పైకిలేచి ఒయ్యారముగా తెల్లటి పాన్పుమీదికి చేరి తల ఆడిస్తూ ఉన్నాడు ఆ త్రాచు.

గానతన్మయత్వంలో సఖీవియోగంమాట మరచి పోయాడో ఏమిటో తోకపైన లేచి, నిలువునా పద్మము వలె పడగవిప్పి నాట్యంచేస్తున్నాడు. పాములవాడు స్వరం ఆపక ఒక చేతితో బుట్ట మూపుచు, రెండవ చేతితో గళం పట్టకొన్నాడు. గానం ఆగిపోయింది. కాని అందరి చెవుల్లోనూ మారు మ్రోగుతూవుంది. పాము బుట్టలో బందీ అయిపోయింది. పాములవానికి కొత్త బట్టలు, బహుమతులు లెక్కలేవు. బరిమీద యింత పరువైన పాము ఎన్నడూ పట్టలేదని ఆ పాములవాడు సంతోషించి ఇంజనీరు గారివద్ద బహుమతులు పొందాడు. తనపీడ విరగడి అయినందుకు మోహన్ సింగ్ స్వయంగా ఒక అయిదురూపాయలు ఆ పాములవాడిచేతులో పెట్టాడు.

౪

అంతటితో కథ పూర్తికాలేదు. మోహనసింగ్ సర్పపీడ ఆ పామును పట్టుకోవడంతో వదలలేదు. ఇంకా అతని స్వప్నాలలో పాములు కనిపించి భయపెట్టూనే ఉన్నవి. మళ్లీ తాతను అడిగితే అత నేమీ కారణం చెప్పలేక పోయాడు. బహుశః పామును చంపిన పాపం, పట్టించిన పాపం అంతగా వ్యథపెట్టూఉన్న వేమో అని పూజలు పునస్కారాలు చెయ్యమన్నాడు తాత. అవి అంటే ఇదివరకు సింగుకు నమ్మకం లేకపోయినా ఎన్నో చేశాడు; కాని లాభంలేకపోయింది. యథా ప్రకారంగా కలల్లో పాములు తప్పలేదు.

ఇంకొక కొత్తభయంకూడా ప్రారంభమయింది. ఏ ఆడది కనిపించినా పాములాగ కనిపిస్తోంది. ఆ తళ తళలు, ఆ చూపులు, ఆ మెలికలు తిరగడం, ఆ బుస కొట్టడం, ఆ మెల్లిగా నడవడం అంతా పామువడుపే. తన తల్లిమినహా, ఎవరు కనిపించినా సరే, ఆ స్త్రీలో తాను చంపివేసిన ఆడపాము కనిపిస్తోంది ఇంక ఇటు వంటి బాధలు వాళ్లతోటీ వీళ్లతోటీ చెప్పుకొంటే లాభంలేదని లోలోపల దిగమ్రింగుతున్నాడు. ఇంజనీరు గారి భార్యను మాస్తే ఒక జెర్రిగొడ్డులాగున ఉంటుంది. మరీ భయపడిపోతున్నాడు. చెప్పిన పని సరిగా చెయ్య లేకపోతున్నాడు. రోజూ అయ్యగారికల్ల చీవాట్లే!! ఎదురింటి అచ్చమ్మ కొండచిలువలాగ కనిపిస్తూ ఉంటుంది; దానిని మాస్తే అసహ్యంతో కూడిన భయం. రోడ్లమీద కంకరకొట్టే ఆడవాళ్లు ఇదివరకు చూస్తూవుంటే బాగానే వుండేవాళ్లు; ఇపుడు వాళ్లంతా నాగుబాములలాగ .కాళ్లలో పడుతూ ఉన్నట్టు కనిపిస్తున్నారు. ఇదంతా తెలివిగా ఉన్న ప్పటి అనుభవం. కలల్లో కనిపించే పాముల రకం వేరు. అవన్నీ తాను పట్టించిన త్రాచుపాములలాగు ఉంటాయి. కోడెత్రాచులు. పడగలు విప్పుకొని వస్తాయి. చేతితో పట్టుకోబోతాడు; చెయ్యే పాము అయిపోతుంది. బాబోయి అని కేకవేసి లేస్తాడు. కునుకువేస్తే కలవస్తుందని పాడికళ్లతో రాత్రిళ్లు జాగ రణం చేస్తూఉంటాడు.

మోహన్‌సింగ్ నానాటికీ చిక్కి శల్యమై పోతున్నాడు. సరిగా నిద్రలేదు; తిండి లేదు. పర ధ్యానం. తల్లి వేరుముక్కలు కట్టించింది; రక్షరేకులు పెట్టించింది. తండ్రి డాక్టర్లకు చూపించాడు. వాళ్లు త్వరగా పెళ్లి చేయమని సలహా యిచ్చారు. ఈ నీరస స్థితిలో పెళ్లి ఏమిటని తల్లి ఒప్పుకోలేదు. సంబం ధాలు వస్తూనే ఉన్నవి. సింగుకా ఇష్టంలేదు. చూచిన ఆడదల్లా పామై కూర్చుంటే ఇంక పెళ్లి చేసు కొని ఏమి సుఖపడతాడు? సింగు ఆఫీసుకి వెళ్లడం, ఇంట్లో తనగదిలో పడిఉండటంతప్ప ఆ యెదరింటి పిల్ల లక్ష్మివంకయినా చూడటంలేదు. ఆపిల్ల రెండు మూడుసారులు వచ్చి పలకరించబోయిందికాని చూడ గానే పడగెత్తిన త్రాచుపాములాగున కనిపించి మోహన్‌సింగు తలుపులు బిడాయించి గదిలోపలికి రానీయలేదు.

౫

ఆరోజు హోళీపూర్ణిమ. మోహన్‌సింగుకు సెలవు. తల్లి, దండ్రి మేనమామయింటికి పోయారు. జబ్బుమనిషి అని సింగును తీసుకెళ్లలేదు. సింగుమీద ప్రొద్దుటినించి ఎందరో వచ్చి కిటికీలోంచే రంగులు వేసిపోయారు. సంధ్యవేళ లక్ష్మికూడా వచ్చి తలుపు తీయించి ఊపిరిసలపకుండా రంగు కొట్టి వెళ్లింది. అద్దంలో తన ముఖం చూచి మోహన్‌సింగు ఆ రంగుల వికృతస్వరూపానికి అసహ్యించుకొన్నాడు.

వేడినీళ్లతో శుభ్రంగా స్నానంచేసి, తెల్లనిమడత లు కట్టుకొని పండుగభోజనం మస్తుగా చేశాడు. ఏదో సినిమా ఉంటే తొలిఆటకి వెళ్లివచ్చాడు. పుచ్చపువ్వులాంటి వెన్నెల. తనయింట్లో ఉక్కగా ఉంది. ఎదురుగా చెరువుగట్టుమీద పొగడ చెట్టు క్రింద కూర్చుంటే బాగానే ఉంటుంది. చెరువులో నీరు అంతగా లేదు. పసిరిబారిపోయిన ఆనీళ్లలోనూ, నాచులోనూ వెన్నెల మసకమసకగా ఉంది. రాలిన పొగడపూలు మత్తుగా వాసనలు విరజల్లుతూ ఉన్నాయి. చెరువుకి ఎదురుగానే అచ్చమ్మ ఉన్న పూరిల్లు. దీపంలేదు గాని, వెన్నెలలో ఒక మనిషిలాగ తెల్లని బట్టలతో గుమ్మంలో ఆనుతూవుంది. పరకాయించి చూచాడు; తలలో మల్లిపూలు, తెల్లటి పరికిణీ, తెల్లటి గోరంచుఖంకువా, చిలకాకుపచ్చ రంగురవిక; లక్ష్మి! పదిగంటల రాత్రి అవుతుందేమో! ఒక్కర్తె కూర్చుని ఉందేమో! లేదు; చెరువుగట్టుమీదకే వస్తూఉంది.

ఇందాకా అంత ఘోరంగా వంటినిండా రంగు కొట్టిపోయింది. ఈ ఆడదానికి ఎంత కండకావరం! ఊడ్చి తన్నేవాడు లేక! ఇది ఎవడిని కట్టుకుంటుందో కాని వాడిపని అంతే!! తనే కట్టుకుంటేనో? ఎలాగ కట్టుకుంటాడు? వాళ్లు బొందిలీలు; లక్ష్మి మరి యొవ్వళ్లో కూరలు అమ్ముకునేవాళ్లున్నూ. అదీగాక అచ్చమ్మ—ఆ దెయ్యం యిష్టపడుతుందా? ఆ అచ్చమ్మతో యిష్టంగా ఉంటాడు పోలీసుఆయన—అతనికి తెలిస్తే చంపెయ్యడూ? అసలు ఎవరినో ఒకళ్లను పెళ్లిచేసుకొంటే మంచిదేమో! ఈమాట అమ్మతో చెప్పివెయ్యాలి. కాని అడదంటే భయం పట్టుకుందేమిటి? ప్రతీ ఆడదీ పాములాగ కనిపిస్తుందేమిటి? లక్ష్మికూడా పాములాగే కనిపిస్తుంది. ఈమాటు ఈ పామును పట్టేసుకోవాలి. రానీ, దగ్గరకు రానీ దగ్గరకు వచ్చేసింది.

"ఎవరు వారు? రాత్రికాడ చెరువుగట్టుమీద కూకున్నారు?"

సింగు మాటాడలేదు. చాలాసారులు లక్ష్మీ తానూ కలిసి ఆ చెట్టుక్రిందే కథలు చెప్పుకున్నారు అపుడు తప్పులేదు. భయం లేదు. ఇపుడు లక్ష్మి పెద్దదయింది. ఆడది. చూస్తే భయం; పాములాగ కనిపిస్తోంది. ఆవెన్నెల, పున్నమి, పొగడపూలు, లక్ష్మి ఇవన్నీ కలిసి నాగస్వరం పలికిస్తూఉన్నట్టు అయింది: 'రారా' అనే పిలుపు. తనలో ఉన్న పాము ఆనాగస్వరానికి పైకిలేచి ఆడుతున్నట్టు అయింది. తనో పాము; లక్ష్మి ఒకపాము—రెండుపాములు కలిసిపోతాయి ఈ సంగీతంలో; అదే నాగస్వరం; కాదు, తాను పామును పట్టుకోవాలి. లక్ష్మిచేసిన దౌర్జన్యానికి బుద్ధిచెప్పాలి.

దగ్గరకు వచ్చిన లక్ష్మిని మోహన్‌సింగ్ తన బాహువుల్లో బంధించాడు. అతనిలో చెప్పలేని, ఇదివరకు చూడని కొత్త శక్తులు మేల్కొన్నాయి. ఏమిచేశాడో! ఏమైపోయాడో! కొంతసేపటికి పెద్దేడ్పులో లక్ష్మి యింటిముఖంపట్టింది. మోహన్‌సింగ్ తాను చేసిన అకార్యానికి మొగంచూపకుండా తన గదిలోకి పోయి తలుపులు బంధించుకొన్నాడు.

౬

మోహన్‌సింగ్ ఇండియన్‌పీనల్ కోడు ౩౭౬ శిక్షను క్రిందనో, మరి దేనిక్రిందనో బాలికా బలాత్కారనేరానికి అరెస్టుచేయబడ్డాడన్నమాట ఇంజనీరుగారు వినేటప్పటికి ఆయన మొదట్లో నమ్మలేదు. వాడు అటువంటివాడు కానేకాదు. ఎంతో సాధువు; అమాయకుడు. ఇలాంటి అఘాయిత్యం అతనివల్ల కానేకాదు. సింగ్‌తల్లి, తండ్రి ఆయనకాళ్ల మీద పడి ఏడుకొన్నారు. ఇదంతా ఆ అచ్చమ్మముండా, ఆ పోలీసు

ఆయనా చేసిన పనియని చెప్పకొని, రక్షిస్తేకాని వీలు లేదని బ్రతిమలాడారు.

వెనువెంటనే ఇంజనీరుగారు పోలీసుస్టేషనుకి వెళ్లి వివరాలు తెలుసుకొని, అంతా డాక్టరుగారి చేతుల్లో ఉందని విన్నారు. డాక్టరు మామూలువైద్య మేకాక మానసికచికిత్సలో కూడా పరిశోధన చేసిన వాడవడంచేత, యీ కేసంటే అతిశ్రద్ధతో పరిశీలిస్తున్నాడు.

ఇంజనీరుగారిని చూచి, తాను పరీక్షచేసిన ప్రకారం నేరం రూఢిఅయినదని వెల్లడిచేశాడు. లక్ష్మినీ, మోహన్‌సింగ్‌నూ పరీక్షచేసినతర్వాతనే యిది రుజువైందని డాక్టరుగారి సాక్ష్యం.

"ఇప్పటికీ నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను" అని ఇంజనీరు గారు ఆశ్చర్యం వెలిపుచ్చుతున్నారు.

"మోహన్‌సింగుకు వస్తూవున్న కలలమాట మీరు ఎన్నడైనా విన్నారా?"

"అవును. తరచు పాములు వచ్చినట్టు, మీదపడినట్టు కలలువచ్చేవట. ఆఖరికి ఒకపామును చంపాడు. దాని జంటను పట్టించాము కూడాను" అని కథంతా చెప్పారు ఇంజనీరుగారు.

"అదే యిందులో మీరు తెచ్చిపెట్టిన చిక్కు! కలల్లో పాములకీ, నిజం పాములకీ ముడిపెట్టారు. కలల్లో పాములు అవి కానేకావు. ఇవి మనస్సులో అణగ త్రొక్కివేసిన కోరికలు. అవే పురుషత్వ చిహ్నము లయిన సర్పములుగా కలల్లో కనిపించేవి. అతనికోరికలే ఇంతకాలం పాము లని తెలుసుకోలేకపోయాడు. అవే యింతపని చేయించాయి. అతనికి తెలియకుండా తల యెత్తి యీ అమానుషరూపంగా బయటపడ్డాయి."

"సరే, మీ సైకోఎనాలిసిస్ బాగానే ఉంది కాని ఈ కేసు తప్పించే ఉపాయం చెప్పండి ముందు"

"వెంటనే యీ కుఱ్ఱవాడికి వివాహం చెయ్యడమే"

"అలాగే చేయిద్దాం లెండి. ముందీ కేసు వదల్చుకొని బయటపడే ఉపాయం చూడండి"

"పెళ్లిచేస్తే అన్నింటికీ పనికొస్తుంది"

"అంటే?"

"ఈపిల్లకే పెళ్లి చేయించివేస్తే సరి..."

"దానికి వాళ్ల తల్లిదండ్రులు ఒప్పుకోవద్దూ?"

"ఒప్పుకోక యేం చేస్తారు? వాడి ప్రాణం మీదికే వస్తే—"

"ఎలాగో మీరు ఇష్టపరచండి—"

"ముందు ఆపిల్ల యిష్టపడొద్దూ?"

"పిల్ల, పిల్లవాడు ఇష్టపడుతూనే ఉన్నారు. వాళ్లను ముందే ఒప్పించాను. ఇంక పెద్దవాళ్లచేత కూడా..."

"సరే కానివ్వండి...ఎంత చిత్రం జరిగింది!"

"నేచెప్పవచ్చే మాటేమిటంటే, మన అందరి మనస్సులోనూ త్రాచుపాములు నిద్రపోతూ ఉంటాయి. అవే మనం భయపడి అణచికేసిన బలమైన కోరికలు. వాటికితగిన కట్టుబాట్లు ఉన్నంతసేపూ అవి అలాగ నిద్రలోనే ఉంటవి. కాని అవి మనకి తెలియకుండానే కట్టు విప్పుకొని బుసకొట్టినప్పుడు వాటిని కట్టపగ్గాలు ఉండవు. వాటిని బంధించి వుంచినంతసేపూ వాటి ఛాయలు భయాలుగా అనేక రూపాలు పొంది అజాగ్రత్తలో కలవరపెట్టూ ఉంటాయి."

"అదీ కథ!"